

Arrest

nr. 159 064 van 18 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 18 december 2015 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker van 17 december 2015.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van , waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. KLAPWIJK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, kwam in het bezit van een vals paspoort op 10 september aan op de luchthaven te Zaventem vanuit Juba, Zuid-Soedan via Addis Ababa Bole.

1.2. Verzoeker diende in België op 16 september 2015 en 7 december een asielaanvraag in. Beide asielaanvragen werden geweigerd in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna : de Raad).

De eerste teruggrijping voorzien op 21 september 2015 diende te worden geannuleerd nu verzoeker een asielaanvraag indiende op 16 september 2015.

De Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen weigerde 20 oktober 2015 de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Bij arrest nummer 179.954 van 18 november 2015 weigerde de Raad eveneens de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

De tweede poging tot teruggrijping van verzoeker van 19 november 2015 mislukte wegens verzet in de kantoren van de luchthavenpolitie.

Verzoeker diende op 20 november een tweede asielaanvraag zodat een derde teruggrijpingspoging voorzien op 21 november 2015 diende te worden geannuleerd.

Op diezelfde dag werd een beslissing tot binnenkomstweigerings met teruggrijping genomen- asielzoeker (bijlage 11ter).

De Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen weigerde, op 26 november 2015, de meervoudige asielaanvraag in overweging te nemen. De Raad handelend in volle rechtsmacht, verklaarde het beroep ongegrond bij arrest nummer 158.467 van 14 december 2015

Op 16 december 2015 werd verzoeker er van ingelicht dat hij op 20 december 2015 zou worden gerepatriëerd naar Juba via Addis Abeba.

Verzoeker diende op 17 december 2015 bij de Belgische overheid een derde asielaanvraag in.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, nam dezelfde dag, de beslissing tot teruggrijping (bijlage 11).

Het betreft de thans bestreden beslissingen, die het voorwerp uitmaken van de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

1.4. De vierde teruggrijping voorzien op 20 december 2015 werd geannuleerd.
Er is thans geen teruggrijping meer voorzien.

1.5. Dit is de bestreden beslissing:

“BESLISSING TOT BINNENKOMSTWEIGERING MET TERUGDRIJVING-ASIELZOEKER
In uitvoering van artikel 72, §1, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf en de vestiging van vreemdelingen, wordt de toegang tot het Rijk geweigerd aan de heer/mevrouw, die verklaart te heten:

naam: T. (...)

voornaam: H.D. (...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: Embeyto

nationaliteit: Eritrea

Derhalve wordt de betrokkene teruggedreven, zodra deze beslissing uitvoerbaar wordt.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Art. 3, eerste lid, 2° - Niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten

Art. 3, eerste lid, 2° - In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst reisdocument

Art. 3, eerste lid, 2° - Niet in het bezit van een geldig visum of geldige verblijfsvergunning

Art. 3, eerste lid, 2° - In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst visum of een valse/nagemaakte/vervalste verblijfsvergunning

In uitvoering van artikel 53bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt betrokken teruggeleid naar de grens van het land waaruit hij (zij) gevlucht is en waar, volgens zijn (haar) verklaring, zijn (haar) leven of vrijheid bedreigd zou zijn.”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Verder wordt in paragraaf 4, tweede lid van diezelfde bepaling gesteld:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringend karakter

De wettelijke bepaling

2.2.1. Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

Artikel 43, § 1, eerste lid van het PR RvV bepaalt:

“Als de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, dan bevat de vordering tot schorsing bedoeld in artikel 32 de in artikel 32 bepaalde gegevens alsook een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.”

De interpretatie van deze voorwaarde

2.2.2. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, is erop gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, a fortiori, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (cf. RvS 13 augustus 1991, nr. 37 530).

Artikel 43, § 1 van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

2.2.3. Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de Vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk en -op het eerste gezicht onbetwistbaar- moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden.

Er dient te worden benadrukt dat het om een afzonderlijke voorwaarde gaat om tot een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen komen. De voorwaarde van het uiterst dringend karakter kan dan ook niet worden afgeleid uit de overige voorwaarden, met name de ernst van de aangevoerde middelen en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

2.2.4. Het uiterst dringend karakter wordt in de nota met opmerkingen betwist. De verwerende partij geeft aan dat de bestreden beslissingen thans niet uitvoerbaar is. *“De hierboven omschreven feiten geven geen blijk van een uiterst dringend karakter van de huidige vordering. Verzoeker diende op 17 december 2015 een derde asielaanvraag in bij de Belgische overheid. Die aanvraag zal eerst behandeld worden en de thans bestreden beslissing kan niet worden uitgevoerd zolang verzoekers asielprocedure nog hangende is. Hierop wordt verzoeker uitdrukkelijk gewezen in de thans bestreden beslissing waarin het volgende wordt gesteld: “Derhalve wordt betrokkene teruggedreven, zodra deze beslissing uitvoerbaar wordt.”*

2.2.5. Uit het artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet kan niet worden afgeleid dat wanneer een vreemdeling de schorsing van de tenuitvoerlegging van een verwijderings- of terugrijvingsmaatregel wenst te verkrijgen hij steeds de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan aanwenden. Overeenkomstig voormelde wetsbepaling is deze voorbehouden voor gevallen waar er sprake is van een *“verwijderings- of terugrijvingsmaatregel waarvan de uitvoering imminent is”*.

Hoewel de thans bestreden beslissingen een terugrijvingsmaatregel is, dient te worden opgemerkt dat verzoeker niet aantoonde dat de tenuitvoerlegging daarvan imminent is, zoals wordt vereist door artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Er is immers geen dwangmaatregel voorzien en nog minder is er een repatriëringsdatum vastgesteld. In tegendeel er wordt gesteld *“Derhalve wordt de betrokkene teruggedreven, zodra deze beslissing uitvoerbaar wordt”*.

2.2.6. Ten slotte kan in deze nog worden verwezen naar artikel 39/70 van de vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt dat behoudens mits toestemming van betrokkene, tijdens de voor het indienen van het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of terugrijving gedwongen kan worden uitgevoerd.

De vaststelling dat niet aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan, volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. BEERNAERTS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. BEERNAERTS

K. DECLERCK